

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики
Кафедра журналістики та нових медіа

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**ВИСВІТЛЕННЯ ЖИТТЄВИХ ІСТОРІЙ ВІЙСЬКОВИХ ТА ЇХНІХ
РОДИН У РЕГІОНАЛЬНОМУ ВИДАННІ «ПІВДЕНЬ СЬОГОДНІ»**

Здобувачки першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
групи ЖУРб-1-21-4.0з.
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.01
Журналістика
Мийнової Амелії Ігорівни

Використання чужих ідей,
результатів і текстів
мають посилання на відповідне
джерело

(підпис студента) (ініціали, прізвище)

Науковий керівник:
Георгієвська В.В.,
професор кафедри журналістики та нових
медіа, професор, доктор наук з соціальних
комунікацій

Розширена шкала _____
Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

І.В. Погребняк,

завідувач кафедри журналістики та нових
медіа

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Київ – 2025 рік

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	3
1.1. Обґрунтування актуальності проекту.....	3
1.2. Мета і завдання дослідження.....	6
1.3. Методи аналізу та підходи до дослідження.....	6
II. СПЕЦИФІКА ПРОЄКТУ.....	8
2.1. Теоретико-методологічні засади дослідження.....	8
2.2. Аналіз власних матеріалів та їх висвітлення у ЗМІ.....	9
2.3. Огляд публікацій у рубриці «Війна росії проти України» у виданні «Південь сьогодні».....	18
2.4. Дотримання стандартів журналістики та рекомендацій етичних організацій.....	21
2.5. Загальні висновки.....	24
III. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	26
IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ.....	29
V. АНОТАЦІЯ.....	33

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Обґрунтування актуальності проєкту

Висвітлення життєвих історій військових та їхніх родин є одним із найважливіших завдань сучасної журналістики у період збройної агресії Росії проти України. В умовах великомасштабної війни інформаційний простір відіграє значну роль у формуванні суспільної думки, підтримці морального духу населення, формуванні національної свідомості, протидії дезінформації та забезпеченні захисту прав й підтримки військовослужбовців і членів їхніх сімей. Соціально-економічні та політичні реалії України вимагають всебічного аналізу впливу воєнних дій на життя українців, механізмів інтеграції ветеранів у суспільство, а також підтримки родин загиблих воїнів.

Окрім суто національного контексту, досліджувана тема має міжнародне значення, оскільки безпека та стабільність у регіоні є важливими аспектами глобальної світової політики. Висвітлення таких питань допомагає просувати тему російської збройної агресії проти України та її наслідки серед міжнародної спільноти. Зокрема реалізація цього проєкту сприятиме досягненню Цілей сталого розвитку ООН, зокрема цілей 16 («Мир, справедливість та сильні інститути») та 10 («Зменшення нерівності»). Також вона відповідає основним принципам, визначеним у резолюціях ЄС та ЮНЕСКО щодо свободи слова, захисту прав журналістів і розвитку незалежної медіасфери [11]. Варто наголосити й на тому, що міжнародні структури відіграють значну роль у сучасній російсько-українській війні, й регулярне висвітлення таких питань у засобах масової інформації має апелювати до потреби у постійній увазі та всебічній допомозі Україні на цьому шляху. Зокрема, зважаючи на гібридну війну та постійні маніпуляції на світовій арені з боку РФ.

Тематика проєкту пов'язана з інформаційними потребами різних суспільних груп, насамперед – військовослужбовців, їхніх родин, громадськості, журналістів. Військові та їхні рідні потребують можливості

висвітлення своїх проблем та потреб у медіапросторі, а також доступу до перевіреної інформації щодо соціального захисту, реабілітації та інтеграції у мирне життя після служби. Цивільні українці, у свою чергу, прагнуть розуміти реальний стан справ у військовій сфері, наслідки бойових дій для суспільства та конкретних людей. Водночас рідні та близькі українських військовослужбовців потребують всебічної підтримки з боку суспільства, зокрема – через розголос актуальних для них питань.

Журналістська діяльність у цьому напрямку є особливо відповідальною, оскільки має базуватися на професійних та етичних стандартах, розумінні психологічних аспектів, об'єктивності, збереженні балансу думок та перевірці фактів. Проєкт покликаний порушити важливі й актуальні питання сьогодення та наблизитися до заповнення інформаційної та емоційної прогалини між реаліями цивільних та військових.

Сучасна журналістика активно залучає цифрові технології для ефективного збору, обробки та поширення інформації. В межах цього проєкту застосовуються мультимедійні формати, а також активне використання соціальних мереж. Поєднання різних форматів дозволяє залучити ширшу аудиторію, а також зробити контент більш доступним та цікавим.

Проєкт реалізується в межах чинного законодавства України, зокрема відповідно до Конституції України, яка гарантує свободу слова та доступ до інформації. Враховуються норми Законів України «Про медіа» [15], «Про інформацію» [14], «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» [13].

Журналістські матеріали в рамках цього проєкту спрямовані на висвітлення правових аспектів соціального захисту військовослужбовців та їхніх родин, аналіз проблем, які впливають на їхнє життя та пропонування варіантів, які тим чи іншим чином можуть допомогти у подоланні або полегшенні викликів сьогодення.

Вибір регіонального видання як платформи для реалізації проєкту зумовлений його безпосереднім контактом з місцевою аудиторією. Варто зазначити, що тема воєнних дій та їх наслідків на життя українців стала однією з основних, які висвітлюються у регіональних медіа з початком повномасштабного вторгнення, адже ситуація в країні в умовах війни формує реальність не тільки окремих груп населення, а й кожної громади. Водночас із цим, всеукраїнські масштабні медіа не можуть охопити таку кількість ситуацій та окремих історій, що потребують висвітлення, тому це завдання в першу чергу стає пріоритетом для місцевих ЗМІ.

Основні жанри, що будуть використані в межах дослідження – репортаж, інтерв'ю та аналітичні статті. Таке поєднання дозволяє максимально точно передати реальні історії військових та їхніх родин, зберігаючи при цьому професійні стандарти журналістики.

Проєкт ґрунтується на аналізі власних публікацій та матеріалів колег. Основні етапи роботи включають збір та обробку інформації, проведення інтерв'ю з військовими та їхніми родинами, аналіз статистичних даних. Завершальним етапом є написання матеріалів та подальший аналіз.

Проєкт має низку унікальних характеристик, які відрізняють його від традиційних журналістських досліджень. Наприклад, він зосереджується на особистих історіях військових та їхніх родин, що дозволяє глибше зрозуміти їхні проблеми та створити емоційно насичений контент. Застосування мультимедійних форматів робить матеріали більш доступними та привабливими для різних категорій аудиторії. Водночас регіональний аспект дозволяє зосередитися на конкретних проблемах громади та розглядати їх у ширшому суспільному контексті.

Таким чином, запропонований проєкт робить внесок у розвиток українського медіапростору, сприяє підтримці військових та їхніх родин, підвищує рівень обізнаності суспільства та відповідає сучасним вимогам журналістики.

1.2. Мета і завдання дослідження

Мета – дослідити особливості висвітлення життєвих історій військових та їхніх родин у регіональному виданні під час збройної агресії Росії проти України, проаналізувати зміст публікацій і визначити їхній інформаційний вплив.

Завдання:

1. Описати теоретико-методологічні засади дослідження.
2. Проаналізувати власні матеріали та їх висвітлення у ЗМІ.
3. Здійснити огляд публікацій у рубриці «Війна росії проти України» у виданні «Південь сьогодні».
4. Сформулювати рекомендації для покращення подачі матеріалів у регіональних медіа.

Об'єкт – журналістські публікації про військових і їхні родини в регіональному виданні «Південь сьогодні».

Предмет – зміст, структура, стилістика та інформаційний вплив матеріалів, присвячених військовим і їхнім родинам.

1.3. Методи аналізу та підходи до дослідження

У процесі дослідження висвітлення життєвих історій військових і їхніх родин у регіональному виданні використано комплексний підхід, що поєднує кількісні та якісні методи аналізу. Це дозволяє всебічно охопити особливості подачі інформації, її змістову структуру, стилістичні особливості, а також рівень впливу на суспільну думку.

Основним методом дослідження є контент-аналіз, що дає змогу систематизувати журналістські матеріали за тематичними напрямками, визначити домінуючі наративи та загальний тон подачі інформації. Завдяки контент-аналізу можна виявити, які аспекти життя військових та їхніх родин найчастіше висвітлюються, а також наскільки збалансованою є подача інформації.

У дослідженні також використовується порівняльний аналіз, який дозволяє співставити власні публікації та матеріали колег, виявити схожі підходи та розбіжності у висвітленні проблематики. Це допомагає зрозуміти, які жанри та стилістичні засоби найчастіше використовуються журналістами при підготовці таких матеріалів, а також як регіональні особливості впливають на їхню структуру та зміст.

З метою дослідження мовних особливостей журналістських текстів застосовується дискурс-аналіз, який дозволяє виявити способи репрезентації військових та їхніх родин, тональність матеріалів і риторику, спрямовану на формування суспільного сприйняття.

Також увага приділяється тому, як журналісти передають емоційний стан героїв своїх матеріалів, якими засобами створюється відповідний настрій у читачів та до яких висновків й подальших роздумів спонукають тексти.

В рамках проєкту зокрема розглядаються етичні аспекти висвітлення військової тематики та складних життєвих історій, адже журналісти повинні дотримуватися певних професійних стандартів, уникати маніпуляцій та надмірної емоційної експлуатації важких історій.

Задля забезпечення репрезентативності дослідження застосовується метод випадкової вибірки. Це дозволяє обрати матеріали для аналізу таким чином, щоб вони максимально повно відображали загальні тенденції у висвітленні військової тематики в регіональному виданні «Південь сьогодні». Крім того, це допомагає уникнути викривлень та отримати об'єктивну картину щодо змістового наповнення журналістських матеріалів.

Отже, застосування зазначених методів дає змогу проаналізувати, як саме висвітлюються історії військових і їхніх родин, та визначити можливі недоліки в подачі матеріалів, що можуть впливати на сприйняття аудиторією. Комплексний підхід до дослідження дозволяє отримати всебічне розуміння інформаційного впливу журналістських матеріалів, а також сформулювати рекомендації щодо покращення висвітлення цієї теми у медіа.

II. СПЕЦИФІКА ПРОЄКТУ

2.1. Теоретико-методологічні засади дослідження

В українському сучасному медіапросторі значне місце займають регіональні інтернет-видання, які оперативно висвітлюють події місцевого рівня, часто надаючи ексклюзивні матеріали та аналіз, таким чином стаючи першоджерелом інформації.

Дослідження фокусується на аналізі контенту інтернет-видання «Південь сьогодні», яке висвітлює події та новини півдня Одеської області, зокрема – тему збройної російської агресії проти України. Теоретичні та методологічні підходи дослідження орієнтовані на використання критичного аналізу публікацій та джерел інформації, що стосуються теми війни.

Базується дослідження на критичному аналізі опублікованих матеріалів у рубриці «Війна росії проти України» видання «Південь сьогодні». Використано як первинні джерела – інтерв'ю з військовослужбовцями, репортажі з місць подій, статистичні дані, так і вторинні джерела – аналітичні матеріали журналістів, думки експертів.

Важливим аспектом є аналіз цільової аудиторії, її сприйняття контенту та образів, які формуються у медіапросторі.

Особливості жанрової природи власних публікацій визначаються як репортажні матеріали, що поєднують елементи особистих історій, інтерв'ю з військовослужбовцями та ветеранами, а також аналітичні роздуми на актуальні соціально-політичні теми.

Аналіз зібраних матеріалів дозволяє виокремити загальні тенденції у роботі регіонального медіа в умовах війни, визначити ефективні технології подачі інформації та роль журналістів таких медіа у формуванні суспільної думки.

2.2. Аналіз власних матеріалів та їх висвітлення у ЗМІ

Аналіз публікацій у рубриці «Війна росії проти України», регіонального інтернет-видання «Південь сьогодні» дає можливість побачити, як через медіа висвітлюються важливі соціальні, військові та людські аспекти війни.

Власні матеріали, опубліковані у цьому виданні протягом 2024-2025 років, сприяють глибшому розумінню й осмисленню війни та її викликів не тільки через призму загальних військових подій, але й через історії конкретних людей, безпосередньо залучених у конфлікт: військових, родин загиблих, полонених та зниклих безвісти бійців.

Зокрема увагу слід звернути на те, як подача цих матеріалів допомагає формувати сприйняття війни суспільством, підтримує моральний дух нації та інформує про актуальні питання й потреби, що виникають у цьому контексті.

Насамперед розглянемо публікацію «Бойовий медик з «Азову» про специфіку роботи, суд з бригадою ТРО та актуальні проблеми на фронті» (29.01.2024).

Ця стаття є важливим свідченням про життя бойових медиків на передовій та складнощі, з якими вони стикаються в умовах постійної загрози. Публікація висвітлює моральні та професійні аспекти роботи медичних працівників, які у зоні бойових дій виконують не лише професійні обов'язки, але й проявляють справжній героїзм, допомагаючи пораненим бійцям. Матеріал розповідає історію конкретного військовослужбовця, про його власні переживання, роздуми та подальші мрії, адже серед основних завдань будь-яких публікацій про військових є висвітлення життя не просто бійця, а окремої людини – особистості, її почуттів, проблем, потреб, прагнень. Знайомство цивільного суспільства з кожним українським Героєм окремо таким чином має наближувати розуміння цінності кожного життя.

Наступна публікація присвячена мирній акції родин українських військових та представників ветеранської спільноти, націленій на привернення уваги суспільства до якості роботи Міжнародного Комітету

Червоного Хреста (МКЧХ): «Співучасники злочинів росії відносно військовополонених та безвісти зниклих: в Одесі під час акції ставили питання Червоному Хресту» (25.09.2024).

Матеріал висвітлює серйозне питання порушення агресором Женевських конвенцій стосовно військовополонених та відсутність належної реакції МКЧХ, недостатнє сприяння у пошуку безвісти зниклих осіб, а також неготовність суспільства миритися з бездіяльністю структури.

Стаття апелює до питання, яке продовжує набувати актуальності на четвертому році повномасштабної війни — чи достатньо ефективні міжнародні механізми захисту прав людини під час війни, і що саме може зробити міжнародна спільнота для забезпечення безпеки та прав військовополонених. Окрім того, публікація звертає увагу на ставлення учасників акції до активності Червоного Хреста в допомозі полоненим, які висловлюють сумнів щодо ефективності діяльності структури в умовах війни.

Такий підхід дозволяє читачеві зрозуміти роль міжнародної підтримки та відобразити емоційну, людську складову цієї теми, що стосується не лише родин військових, а й усіх українців, які переживають ці трагічні події.

Третя публікація під назвою: «В Одесі охочі мали можливість наживо послухати історії та думки військовослужбовців і ветеранів» (03.10.2024). Стаття присвячена заходу, який відбувся в Одесі до Дня захисників і захисниць України, та був спрямований на подолання емоційного та інформаційного простору між цивільними та військовослужбовцями. Ідея про слухання історій ветеранів війни не тільки як метод терапії для самих бійців, а і як форма культурної та соціальної взаємодії, набуває актуальності в умовах реалій сьогодення. Серед усього у публікації порушується питання посттравматичного стресу, що є невід'ємною частиною післявоєнного лікування для багатьох військових. Крім того, порушуються питання волонтерської, зокрема – міжнародної допомоги. У публікації також міститься інформація про актуальні на момент її виходу збори на потреби

ЗСУ, аби таким чином запропонувати читачеві не тільки стати свідком певним проблем, але й мати можливість зробити свій внесок у вирішення деяких з них.

Наступна публікація – «Загроза окупації Одеси була знята як тільки ми звільнили Херсон»: ветерани про найстрашніший день у житті, реабілітацію та комунікацію з цивільними» (21.10.2024). Стаття розповідає про військовий шлях двох ветеранів-побратимів, починаючи від мотивації долучитися до лав української армії, закінчуючи обставинами отримання серйозних травм внаслідок бойових дій та поверненням до цивільного життя. Значну увагу приділено окремому бойовому виходу військових, який залишив найглибший відбиток у їхній пам'яті. Емоційна складова воїнів передається у матеріалі крізь пряме цитування майже в первозданному вигляді – аби зберегти точність та натуральність переказу подій.

Крім того, частина статті присвячена глибшому зануренню у тему, пов'язану з соціальною адаптацією ветеранів до мирного життя. На сьогодні, у період війни, та наступні роки, зокрема післявоєнні, це питання є та буде вкрай актуальним, оскільки посттравматичний синдром не є поодиноким явищем для багатьох ветеранів. Разом із цим, важливим аспектом сьогодення залишається й коректність реакції цивільного суспільства на воїнів, які після отримання важких поранень повертаються до мирного життя.

Зокрема зауважено, що багато ветеранів стикаються з труднощами у спілкуванні з цивільним населенням через різний досвід і переживання. Стаття виступає посередником між учасниками бойових дій та цивільним населенням й допомагає висвітлити бачення певних соціальних тем крізь призму бачення конкретних військових та ситуацій. Також вона містить деякі корисні поради суспільству безпосередньо від військовослужбовців.

П'ята публікація описує роботу пошукової групи: «Ще є загиблі, які чекають, коли ми їх знайдемо»: військовослужбовиця з Рені про роботу пошукової групи, написання віршів та обов'язок проживати моменти життя»

(06.11.2024). Стаття розповідає про роботу пошукових груп, які займаються розшуком зниклих безвісти бійців, а також особисту історію військовослужбовця, яка бере активну участь у цьому процесі. У матеріалі наголошується на важливості та особливостях роботи пошукової групи, актуальних потребах та допомозі, яку може надавати суспільство у цьому напрямку. В рамках розповіді про власний шлях зокрема порушується питання взаємодії військових зі своєю родиною, мотивацією та особистих переживань. Йдеться про розмірковування військовослужбовиці про роботу, життя та мрії, вираження почуттів та переосмислень через написання віршів.

Публікація також порушує тему значення пошукових груп для родин, що втратили зв'язок з близькими. Висвітлення цього аспекту є важливим для розуміння проблеми зниклих безвісти і процесів їх пошуку.

Шоста публікація «Воїн на позивний «Письменник»: пам'яті захисника з Одеси, який писав книгу з початку служби й до загибелі на фронті» (27.11.2024) була опублікована до Дня народження військовослужбовця, життя якого обірвалося на фронті. Вона охоплює історію полеглого воїна, який залишив після себе літературну спадщину, спогади про нього рідних та знайомих. Це, знову ж таки, повертає нас до питання, як війна змінює не лише фізичний стан людини, а й внутрішній світ.

Стаття намагається залучити читача до занурення у глибокі емоції, якими військовий ділився у своїй творчості. Значна частина публікації присвячена спогадам рідних та знайомих воїна про нього, а також про шлях самої книги від самого задуму родини щодо її видання після загибелі військового, до подальших планів стосовно постановки на основі книги вистав та мрії про створення кінострічки. Матеріал містить безпосередні цитування з книги, які частково знайомлять читача з її автором, його стилем та запрошують до подальшого прочитання. Публікація розглядає символізм творчості військовослужбовця, а також внесок, який ця творчість робить у життя інших людей. Наприкінці статті наявне запрошення до придбання

примірників книги, що таким чином допомагає популяризувати творчість полеглого Героя, а також підтримати його родину.

Наступна публікація розповідає про українського морського піхотинця, який з початку повномасштабного вторгнення потрапив у російський полон: «Морпіх одеської бригади, що провів у полоні два з половиною роки, розповів про умови утримання, російську пропаганду та повернення додому» (11.10.2024).

Матеріал зосереджений на описі умов, у яких утримувалися українські військовополонені, зокрема, на методах психологічного тиску та пропаганди, що застосовували росіяни. У статті зокрема згадано про важливість повернення додому та емоційне й фізичне відновлення після пережитого.

Так само як і попередні згадані публікації, ця стаття зосереджена на історії конкретного військовослужбовця та його особистих переживаннях, спогадах, травмах та роздумах про пережитий полон, обмін та життя після повернення, зокрема родинне возз'єднання та мрії. Публікація також є важливим свідченням про порушення Женевських конвенцій агресором щодо українських полонених – військових та цивільних. Цитування про спогади воїна з перших вуст подаються без суттєвих змін.

Тему увічнення та вшанування пам'яті полеглих військовослужбовців в українських громадах, а також ставлення місцевої влади до родин цих захисників, порушує серія матеріалів: «На Одещині до різних полеглого захисника завітали правоохоронці через заміну банерів на Алеї Слави» (26.12.2024), «Родини полеглих захисників з громади на Одещині про відношення місцевої влади до увіковічнення пам'яті Героїв на Алеї Слави» (27.12.2024), «Після резонансу з Алеєю Слави у громаді на Одещині пообіцяли радитися з родинами полеглих захисників» (03.01.2025), «У громаді на Одещині, де виник конфлікт через облаштування Алеї Слави, «забули» вшанувати шістьох Героїв» (23.02.2025).

У цих статтях висвітлюється конфлікт між родинами полеглих військовослужбовців та місцевою владою Знам'янської громади, який виник

через облаштування Алеї Слави. Зокрема висвітлюється проблема гідного вшанування українських Героїв та необхідності залучення до таких процесів родин загиблих військовослужбовців, врахування їхніх думок та побажань, ставлення та готовність йти на комунікацію. Статті розповідають про обурення рідних через недбале ставлення місцевої влади до їхньої думки, та, безпосередньо, вчинки та реакції самої сільської ради. Варто зазначити, що для балансу висвітлення думок автор статті звертається до обох сторін конфлікту: представників родин полеглих захисників, а також голови сільської ради.

Заходи з увічнення пам'яті Героїв – це не тільки спосіб вшанування, а також необхідний етап у процесі соціальної ідентифікації та національної пам'яті. Матеріали є наочним прикладом того, наскільки важливо місцевій владі комунікувати з родинами військовослужбовців, а також того, що випадки ігнорування та зневаги не обходитимуть стороною суспільство.

Слід зауважити на тому, що завдяки резонансу стосовно конфлікту через облаштування Алеї Слави у Знам'янській громаді, ситуація стала відомою регіональним громадським, у тому числі ветеранським організаціям та відповідальним у цьому напрямку військовослужбовцям, які згодом відреагували та посприяли вирішенню конфлікту, а також провели профілактичні бесіди з представниками місцевої влади. Це стає ще одним свідченням того, яку роль відіграють медіа у вирішенні такого роду питань.

Актуальною залишається тема підтримки українських безвісти зниклих воїнів, а військовополонених, та повернення їх з російського полону. Про це йдеться у наступному матеріалі: «Коли народ не стає грудьми за своїх Героїв, він стає на коліна перед ворогом: в Одесі тривають акції на підтримку безвісти зниклих та полонених захисників» (13.01.2025).

Стаття розповідає про акції в Одесі, які були організовані для підтримки та нагадування про безвісти зниклих та полонених військовослужбовців. Насамперед у ній висвітлено важливість громадських акцій як способу привернення уваги до проблеми безвісти зниклих і

полонених, їхнього права на повернення та роль у цьому процесі міжнародних структур. Публікація має сильну емоційну складову, що зумовлена закликом до суспільства не ігнорувати й долучатись до розголосу, який в першу чергу націлений на привернення уваги не тільки української, а й міжнародної спільноти та спонукання до якіснішого виконання повноважень міжнародними організаціями. Вона підкреслює, що підтримка українських Героїв — це обов'язок кожного громадянина. У статті висвітлені історії, заклики та думки учасників акції – рідних полонених та безвісти зниклих воїнів. Матеріал має на меті допомогти учасникам акції розповсюджувати свої повідомлення та наголосити на реальній ролі такого розголосу на подальший розвиток подій.

«Організаторка акцій в Одесі на підтримку безвісти зниклих і військовополонених про свій шлях, роль розголосу та ціну байдужості» (16.01.2025) – наступна публікація, присвячена акціям-нагадуванням в Одесі.

Ця стаття зосереджується на власній історії організаторки акцій, яка активно виступає за підтримку безвісти зниклих та полонених захисників. Вона розповідає про свої мотиви, важливість розголосу та чому байдужість суспільства є такою небезпечною в умовах війни.

Публікація висвітлює роль громадських ініціатив у допомозі сім'ям, які переживають важкі часи, та важливість співчуття й підтримки людей, які втратили близьких. Крім того, у матеріалі більш детально розглядається механізм впливу таких акцій на міжнародні структури, а також безпосередню роль Міжнародного Комітету Червоного Хреста та наслідки невиконання організацією своїх повноважень. У матеріалі також присутня інформація з порадами щодо дій, які необхідно або навпаки не варто робити родинам безвісти зниклих військовослужбовців одразу після отримання трагічної звістки. Таким чином стаття має корисну інформацію як для пересічного українського громадянина, так і безпосередньо родин військовослужбовців.

Передостання публікація розповідає про життя сім'ї військовополоненого, функціонування громадського об'єднання для

допомоги таким родинам, а також, знову ж таки, привертає увагу до акцій-нагадувань – «Вдома чекають двоє маленьких дітей: дружина полоненого захисника про понад 600 днів очікування, акції в Одесі та участь у громадській організації» (29.01.2025).

У цій публікації дружина військовополоненого захисника розповідає про місяці очікування на повернення чоловіка з полону, життя родини до та після початку повномасштабної війни, участь у громадському об'єднанні, акціях-нагадуваннях, а також поради для тих родин, який тільки стали на цей складний шлях.

Матеріал висвітлює важкі емоційні переживання родини та підтримку, яку вони отримують від громадських акцій і організацій, що допомагають зберігати надію. Стаття також наголошує на важливості таких акцій для родин військових, які перебувають у полоні або є зниклими безвісти. Зокрема увага приділяється тому, як такі трагічні події переживають українські діти, у чому полягають основні претензії родин полонених та безвісти зниклих Героїв до міжнародних структур, та як українці борються за повернення військовослужбовців не тільки в нашій державі, а й поза її межами.

Остання стаття в рамках власних публікацій у виданні «Південь сьогодні» розповідає про життя ветерана з Одещини після повернення з полону: «Ветеран з Одещини після повернення з полону допомагає дітям, співає для військових у шпиталях та бере участь у ветеранському клубі» (25.02.2025). Додаток А.

Матеріал висвітлює історію ветерана, який у перший рік повномасштабного вторгнення полишив цивільну професію, пішов на військову службу й під час боїв на передовій потрапив у російський полон. Військовий згадує про тортури та методи вербування росіянами українських воїнів, що є важливим свідченням порушень Женевських конвенцій. Зокрема ветеран розповідає про особливо негативне ставлення агресора до україномовних бійців, що підкреслює важливість питання державної мови, особливо в контексті російсько-української війни.

Після повернення з полону військовослужбовець допомагає дітям, працюючи у територіальному центрі соціального обслуговування, співає для військових у шпиталях та бере участь у місцевому ветеранському клубі. Публікація підкреслює важливість соціальної реабілітації та підтримки ветеранів після пережитих травм, а також звертає увагу на значення їхнього внеску в суспільне життя. У матеріалі також згадується тема психологічної реабілітації та необхідності у зверненні по допомогу у подальшому житті з посттравматичним розладом до фахівців.

Таким чином, згадані статті, опубліковані у рубриці «Війна росії проти України» видання «Південь сьогодні», порушують такі важливі на сьогодні питання, як умови життя військовослужбовців на фронті, перебування у російському полоні, реабілітація та повернення до цивільного життя ветеранів, необхідність пошуку та повернення українських бійців додому, зокрема роль у цих процесах пошукових груп, громадських акцій, міжнародних структур, а також необхідність гідного вшанування пам'яті полеглих воїнів з боку громад та підтримка їхніх рідних у подальшому шляху.

У статтях активно використовується цитування військовослужбовців та їхніх родин, які, за рішенням автора, суттєво не цензуруються та мають на меті передати глибину та автентичність думок й історій. У публікаціях, які присвячені історії не конкретної людини або родини, висвітлюється думка кількох учасників ситуацій або заходів з метою більш об'єктивного подання подій у медіа. У матеріалах, присвячених військовополоненням та безвісти зниклим, використовуються офіційні дані державних установ щодо кількості полонених, зниклих безвісти, повернених з полону захисників, а також повернених додому тіл загиблих військовослужбовців, що має на меті формування у читача реальної картини подій.

Важливо відзначити, що інформація, яка може завдати шкоди військовослужбовцям, чиї історії висвітлюються у публікаціях, за рішенням редакції та з урахуванням думок самих військовослужбовців та їхніх родин –

не викладається. Окрему увагу на те, що опублікована у медіа інформація не має нести загрозу для висвітлених у ній людей, звертає Комісія з журналістської етики. Водночас Комісія наголошує на тому, що професійні стандарти передбачають правдиву і вчасну інформацію [16, с. 3, 28-35].

В розрізі питання інформаційної війни про необхідність в оперативній та достовірній інформації згадують нерідко інші фахівці галузі, які висвітлюють тему російсько-української війни та роль журналістів у цьому процесі [9, с. 251-275].

Оприлюднення історій, які є свідченням порушення Росією законів та звичаїв війни, Женевських конвенцій тощо є необхідними для того, аби країна-агресор понесла у подальшому відповідальність за усі злочини. Разом із цим, висвітлення проблем, які стосуються військовослужбовців, їхніх родин та місцевої влади мають спонукати до недопущення порушень законодавчих та моральних норм.

2.3. Огляд публікацій у рубриці «Війна росії проти України» у виданні «Південь сьогодні»

У рубриці «Війна росії проти України» видання «Південь сьогодні» зібрані публікації, які висвітлюють важливі події та наслідки російських атак на Одещину, ініціативи місцевих громад для підтримки армії та увічнення пам'яті Героїв, а також інформують про трагічні звістки про загибель воїнів-земляків та розповідають читачам про їхнє життя й спогади про них близьких, рідних та знайомих.

Однією з найбільш зворушливих публікацій є матеріал про встановлення меморіальної дошки на честь українського льотчика «У Ренійській громаді встановили меморіальну дошку на честь льотчика Степана Чобану: яким був Герой України».

Встановлення меморіальної дошки – це не лише данина пошани, а й потужний меседж для нових поколінь про події, які переживає Україна внаслідок російської збройної агресії, про героїчні вчинки, важливість

патріотизму та єдності. Така пам'ять повинна стати основою для формування національної свідомості та гордості.

Публікація містить детальну розповідь про життя та бойовий шлях льотчика, детальні спогади про нього рідних та односельців, представників місцевої влади, таким чином формуючи цілісне уявлення про те, яким був Герой, і яким був його шлях.

Стаття «Ренійці відзначили треті роковини початку повномасштабного вторгнення РФ в Україну» розповідає про захід зі вшанування пам'яті полеглих Героїв Ренійської громади на третю річницю повномасштабної війни. Мешканці громади відзначили цей важливий рубіж, згадуючи тих, хто загинув, і тих, хто продовжує боротися.

Публікація підкреслює важливість єдності та підтримки армії, а також роль пам'яті у боротьбі за свободу і незалежність. У матеріалі поіменно згадано про кожного загиблого військовослужбовця громади, що знову ж таки нагадує: Герої – це не про щось абстрактне – це про особистості, кожна з яких має свою унікальну історію.

Окремий матеріал присвячено пам'яті загиблого військовослужбовця Івана Чеботаря: «Був життєрадісним та надійним: яким пам'ятатимуть загиблого Героя із Рені Івана Чеботаря його рідні та знайомі». Це історія про військовослужбовця, який віддав своє життя за Україну. Родина та друзі загиблого, а також вся громада, не залишаються осторонь, продовжуючи розповідати історії героїзму та намагаючись передати молодшому поколінню справжні цінності. Роздумами на ці теми діляться місцеві жителі, які діляться найглибшими для них спогади про Героя.

Про повернення з російського полону військовослужбовця Олександра Куртева йдеться у публікації «Довга дорога додому захисника острова Зміїний Олександра Куртева». У ній згадується історія військовослужбовця, розповідається про почуття та спогади рідних про період очікування, а також звернення самого воїна до своїх земляків, які прийшли привітати його з поверненням до рідної домівки.

Довга дорога воїна додому — це не тільки фізичний шлях, а й шлях до відновлення, підтримки та надії. Цінність таких публікацій полягає в тому, що вони допомагають суспільству зрозуміти, через які труднощі проходять військові та їхні родини, і як важливо підтримувати їх на всіх етапах цього процесу. Увага до таких історій допомагає суспільству зрозуміти, що війна — це не лише геополітична боротьба, але й боротьба за людське життя, за цінності, за ідентичність.

Усі ці публікації не лише інформують про жахи війни, але й підкреслюють силу духу людей, їхню здатність до єдності та підтримки один одного навіть у найскладніші часи.

Місто Ізмаїл не залишається осторонь цих подій. У сюжеті «В Ізмаїлі вшанували пам'ять загиблих захисників України» до третіх роковин повномасштабного вторгнення розповідається про полеглих Героїв Ізмаїльської громади. На відео зображена промова представників міської влади, а також рідні та близькі, які прийшли на цвинтар до загиблих військовослужбовців, аби вшанувати у цей день їхню пам'ять. Додаток Б.

Вшанування пам'яті Героїв — це також можливість для громади пережити втрату, зберегти національну пам'ять і передати її наступним поколінням.

Водночас завдяки відеоформату журналістам вдається передати глядачам ті глибинні емоції, які важко описати словами.

Отже, публікації про повернення з полону військових, історії Героїв, які повернулися додому після випробувань, та тих, хто, на жаль, повернувся до рідної землі на щиті — є важливою частиною рефлексії про війну та її наслідки для кожного. Часом вони дають зрозуміти, що війна — це не тільки поразки, а й перемоги, які стають можливими завдяки єдності та незламному духу кожного українця.

2.4. Дотримання стандартів журналістики та рекомендацій етичних організацій

Висвітлення складних та чутливих тем, зокрема пов'язаних із війною, військовими та їхніми родинами, вимагає від журналістів не лише дотримання етичних стандартів, а також певних психологічних знань та навичок [6, 7]. Журналістам варто зважати на особливу відповідальність перед суспільством, розуміти особливості висвітлення таких тем й комунікації з дотичними до них людьми.

Слід зауважити, що такі журналістські матеріали не лише повідомляють про події, але й формують суспільну думку щодо поточних подій та їх наслідків. Цей процес, особливо у регіональних виданнях, має важливе значення, адже медіа стають важливим каналом комунікації між військовими, їхніми родинами та місцевими громадами, представниками влади та організацій [3].

Розглянуті раніше власні публікації та матеріали колег у виданні «Південь сьогодні» демонструють необхідність розголошення таких історій та подій, водночас зі збереженням поваги до почуттів військовослужбовців та їхніх родин, а також до їхнього права бути почутими.

Наприклад, коли йдеться про важкі спогади військовослужбовців, зокрема тих, які повернулися з полону, або їхніх близьких, необхідно не лише відобразити факти, але й уважно ставитися до емоційного контексту таких публікацій. Водночас таке спілкування з журналістом не має погіршувати стан людини, порушувати особисті кордони та підіймати на поверхню спогади, які викликають гостру реакцію. Саме тому, особливо якщо співрозмовник перебуває у пригніченому емоційному стані, ставити питання безпосередньо про почуття, які виникали у певні важкі та трагічні моменти, а особливо робити припущення про ймовірні почуття – недоречно. Замість цього ліпше звернути увагу на те, що навпаки допомагало підтримувати стан – наприклад, мрії, віра, рідні вдома тощо. При цьому, якщо людина самотійно виявляє бажання розповісти про свої почуття,

доречно її вислухати та підтримати, намагаючись забезпечити безпечний простір. Як вже згадувалося раніше, значну роль відіграє свідчення українських полонених про порушення росіянами Женевських конвенцій – тому питання про умови перебування у неволі, зокрема тортури, несуть соціальну значимість. Разом із цим, якщо такі спогади даються людині дуже важко – ліпше змінити тему й враховувати право співрозмовника на відмову надавати відповідь на некомфортні питання [1, 4]. Важливо відмітити, що залишати людину у пригніченому емоційному стані після розмови також не можна, тому ліпше завершити спілкування темою, яка зверне увагу військовослужбовця до позитивних емоцій. Наприклад, реалізацію певних бажань у подальшому, возз'єднання з родиною тощо.

У статтях про пам'ять та героїзм важливо проявляти повагу до родин загиблих та живих Героїв, однак, разом із цим, необхідно уникати надмірної романтизації чи ідеалізації, аби не спотворювати реальність. Знову ж таки, не професійно підштовхувати співрозмовника до негативних емоцій, не враховуючи його стан.

При написанні таких публікацій важливо надавати співрозмовнику можливість відкоригувати інформацію та слова, які могли бути озвучені в емоційному стані. По-перше, це допоможе уникнути фактологічних помилок й спотворення інформації, а, по-друге, озвучення цієї умови може значним чином заспокоїти людину, яка збирається ділитися травматичною темою із журналістом. Крім того, значну роль відіграє вдячність, висловлена військовослужбовцю або його родині, адже надважливо, аби суспільство підкреслювало цінність тих жертв, на які йдуть наші Герої [2].

Не менш значущим аспектом висвітлення таких тем є коректна подача інформації, адже навіть маленька неточність може призвести до маніпуляцій або створення хибного враження про події. У матеріалах «Південь сьогодні» журналісти намагаються подавати інформацію з різних джерел, щоб читач отримав повну картину того, що відбувається.

Особливу увагу слід звернути на дотримання етичних стандартів, які стосуються прав військових та їхніх родин. Наприклад, коли йдеться про висвітлення подій, що стосуються полонених або поранених, важливо пам'ятати про конфіденційність та захист особистих даних [10].

Не можна публікувати деталі, що можуть зашкодити безпеці військових або їхніх близьких. У статтях, де йдеться про історії з життя військових або членів їхніх родин, звертається увага на людський аспект цих історій, а не лише на драму чи героїзм. Це допомагає створити глибше розуміння ситуації, не знижуючи важливості подій [12, 17].

Крім того, при висвітленні таких складних тем, як війна, треба бути особливо обережними у формулюванні та поданні інформації, аби уникнути політично заангажованих або упереджених тверджень. Згадані публікації намагаються не тільки подати факти, але й відобразити різні точки зору, щоб читач міг сформулювати власне судження про події. Водночас у висвітленні тем, які потребують особливої уваги громадськості, може застосовуватись емоційна складова у вигляді заклику, детального опису почуттів людей, чий історії висвітленні у матеріалі, та наголошенні на наслідках ігнорування тих чи інших проблем.

Журналісти повинні зберігати високий рівень професійної етики, забезпечуючи моральний аспект публікацій. Важливо уникати експлуатації людських трагедій чи драм, оскільки це може призвести до емоційної маніпуляції аудиторії. Замість того, щоб просто описувати складні моменти життя військових або їхніх родин, потрібно надавати простір для їхнього голосу, забезпечуючи рівноправність у висвітленні їхніх переживань. Саме тому переважно емоційна складова передається з перших вуст, що зокрема допомагає відокремити думки від фактів, але водночас донести важливі для героїв матеріалу тези.

Також слід враховувати етичні рекомендації міжнародних організацій, таких як Міжнародна федерація журналістів (IFJ) [8] та Комітет захисту журналістів (CPJ) [5], які підкреслюють необхідність ретельного підходу до

висвітлення тем, що стосуються війни. Серед усього вони рекомендують журналістам при висвітленні таких подій бути обережними: уникати мови ворожнечі, не звужувати тему до простих емоційних наративів і намагатися зберігати об'єктивність навіть у найскладніших ситуаціях.

Змістовні поради надають журналістам з цього приводу зокрема громадські організації. Наприклад, замість клікбейтного правила «6 С» про скандали, сенсації, страх, секс, смерть та сміх, рекомендується скористатися іншим правилом. Ключові принципи правила «6 С», які мають лягати в основу журналістської діяльності під час висвітлення теми втрати: свідомість, стандарти, соціальна відповідальність, сторітелінг, співчуття, саморегуляція [18].

У підсумку, дотримання етичних стандартів та рекомендацій при висвітленні складних військових тем є основою для забезпечення довіри до медіа, і в першу чергу – довіру самого співрозмовника. Це дозволяє не лише коректно інформувати суспільство, але й підтримувати моральні принципи. Журналісти повинні пам'ятати, що кожне слово може мати вагомий вплив на громадську думку, а тому вони мають діяти відповідально і з повагою до тих, хто переживає важкі часи. Слід пам'ятати й про те, що в умовах гібридної війни інформаційний простір несе значний внесок у протистоянні агресору, тому має за можливості спростовувати російські пропагандистські тези.

2.5. Загальні висновки

У результаті проведеного дослідження було розглянуто важливість висвітлення військових тем та актуальних проблем, пов'язаних з військовою агресією, через призму регіонального видання.

Аналіз теоретико-методологічних засад засвідчив необхідність поєднання об'єктивності та чутливості при поданні інформації про військових та їхні родини в умовах війни. Було також підтверджено, що такий підхід потребує врахування психологічних і соціальних аспектів життя військових, зокрема важливості їхніх історій для суспільства.

Одним з основних аспектів є важливість дотримання журналістських стандартів. Матеріали, що подавалися в рубриці «Війна росії проти України», мали великий емоційний вплив, але в той же час важливо, щоб вони не відходили від об'єктивної реальності.

Щодо етичних рекомендацій, було виявлено, що в процесі створення таких матеріалів необхідно особливу увагу приділяти дотриманню норм етики, поваги до особистості військових і їхніх родин, а також мінімізації потенційних психологічних травм через контент.

Підсумовуючи, зазначимо, що висвітлення життєвих історій військових та їхніх родин повинно бути зваженим, відповідальним і професійним процесом на всіх етапах підготовки матеріалів, а також сприяти розвитку загальнонаціональної свідомості та розуміння важливості цієї теми.

У подальшому слід продовжити вдосконалення методів дослідження та створення матеріалів, присвячених історіям, потребам та проблемам військових та їх родин, зокрема зосереджуючи увагу на розвитку формату контенту, який би відображав реальні переживання людей, що постраждали від війни.

Враховуючи складність і чутливість теми, особливо важливо працювати в межах існуючих етичних та професійних стандартів, щоб кожен матеріал сприяв глибшому розумінню ситуації та відповідальному ставленню до подібних тем у суспільстві.

III. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Апальков В. Психологія поведінки військовослужбовця в умовах полону. *Вісник Національного університету оборони України*, 55(2), 14–22. 2020. URL: <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2020-55-2-14-22>. (Дата звернення: 18.03.2025).
2. Гайд «Журналістика травми»: посібник на основі глибинних інтерв'ю з медійниками і медійницями. *Media Development Foundation*, Оксана Расулова. URL: https://drive.google.com/file/d/1aNaZUzOEcaoNdFLAB7yv_lQC7trTLqAI/view. (Дата звернення: 18.03.2025).
3. Гончаренко Є.С. Проблеми розвитку регіональних ЗМІ в умовах війни в Україні. *Politicus*. Вип. № 4. 2024. С. 43–50. URL: http://politicus.od.ua/4_2024/8.pdf. (Дата звернення: 18.03.2025).
4. Григоренко Д. Як говорити про полон: поради для журналістів на основі реальних історій. *Інститут масових інформацій*. 2024. URL: <https://imi.org.ua/advice/yak-govoryty-pro-polon-porady-dlya-zhurnalistiv-na-osnovi-realnyh-istorij-i64135> (Дата звернення: 18.03.2025).
5. Етичні стандарти та захист прав журналістів. *Комітет захисту журналістів (CPJ)*. 2018. URL: <https://cpj.org/>. (Дата звернення 18.03.2025).
6. Журналістика в умовах конфлікту: передовий досвід та рекомендації: Посібник рекомендацій для працівників ЗМІ. Київ: «Компанія ВАІТЕ», 2016. URL: <https://www.osce.org/uk/ukraine/254531>. (Дата звернення: 18.03.2025).
7. Зражевська, Н. І., Заїка, В. Як змінилася робота українського журналіста під час війни. *Інтегровані комунікації*. 2023. Вип. 1, № 15, С. 68–77. URL: <https://intcom.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/262/201>. (Дата звернення: 18.03.2025).

8. Кодекс етики журналістів. *Міжнародна федерація журналістів (IFJ)*. 2020. URL: <https://www.ifj.org/>. (Дата звернення 18.03.2025).
9. Кость С. Журналістика і війна: навчальний посібник. *Львівський національний університет імені Івана Франка*. (2016). С. 251-275. URL: https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2014/11/1-414-book_9_03_2016.pdf. (Дата звернення: 18.03.2025).
10. Кулагіна К. Етичні аспекти проведення інтерв'ю з постраждалими від війни // Журналістика миру під час війни: потенціал і можливості: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції в Запорізькому національному університеті. Запоріжжя, 2024. С. 161-166. URL: <https://dspace.znu.edu.ua/jspui/bitstream/12345/25337/1/0061188.pdf#page=162>. (Дата звернення: 18.03.2025).
11. Організація Об'єднаних Націй. Цілі сталого розвитку. 2015. URL: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/>. (Дата звернення: 18.03.2025).
12. Поради з інтерв'ювання жертв трагедій, свідків та потерпілих. *The Dart Center for Journalism and Trauma*. (2021) URL: <https://dartcenter.org/resources/tips-interviewing-victims-tragedy-witnesses-and-survivors>. (Дата звернення: 18.03.2025).
13. Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів: Закон України від 23.09.1997 № 540/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1997. № 50.
14. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48.
15. Про медіа: Закон України від 13.12.2022 № 2849-IX. Відомості Верховної Ради України. 2023. № 6.
16. Саморегуляція українських медіа під час дії воєнного стану в Україні (видання друге) *Комісія з журналістської етики*. 2024. С. 28-41 URL:

<https://cje.org.ua/library/samorehuliatsiia-ukrainskykh-media-pid-chas-dii-voiennoho-stanu-v-ukraini-vydannia-druhe/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

17. Сіренко Т. Взаємодія з ветеранами, які пережили полон. Невидимі наслідки війни. Як розпізнати? Як спілкуватись? Як допомогти подолати? Довідник для широкого кола фахівців / К. Возніцина, Л. Литвиненко. Київ, 2020. С. 76–95. URL: <https://mva.gov.ua/storage/app/sites/1/uploaded-files/160137358572968.pdf> (дата звернення: 09.04.2025).
18. Як коректно писати про втрату? 13 рекомендацій від організації «Бути», яка надає супровід людей у втраті. *Інститут масових інформацій*. 2024. URL: <https://imi.org.ua/advice/yak-korektno-pysaty-pro-vtratu-13-rekomendatsij-vid-organizatsiyi-buty-yaka-nadaye-suprovid-lyudej-i63983>. (Дата звернення: 18.03.2025).

IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ

Власні публікації та публікації колег у рубриці «Війна росії проти України» у виданні «Південь сьогодні».

Додаток А

Назва: Бойовий медик з «Азову» про специфіку роботи суд з бригадою ТРО та актуальні проблеми на фронті.

URL: <https://yug.today/boyovyy-medyk-z-azovu-pro-spetsyfiku-roboty-sud-z-bryhadoiu-tro-ta-aktualni-problemy-na-fronti/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: «Співучасники злочинів росії відносно військовополонених та безвісти зниклих»: в Одесі під час акції ставили питання Червоному Хресту.

URL: <https://yug.today/spivuchasnyky-zlochyniv-rosii-vidnosno-viyskovopolonenykh-ta-bezvisty-znyklykh-v-odesi-pid-chas-aktsii-stavyly-pytannia-chervonomu-khrestu/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: В Одесі охочі мали можливість наживо послухати історії та думки військовослужбовців і ветеранів.

URL: <https://yug.today/v-odesi-okhochi-maly-mozhlyvist-nazhyvo-poslukhaty-istorii-ta-dumky-viyskovosluzhbovtsiv-i-veteraniv/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: «Загроза окупації Одеси була знята як тільки ми звільнили Херсон»: ветерани про найстрашніший день у житті, реабілітацію та комунікацію з цивільними.

URL: <https://yug.today/veterany-z-odesy-rozpovily-pro-naustrashnishyy-den-u-zhytti-reabilitatsiiu-ta-komunikatsiiu-z-tsyvilnymy/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: «Ще є загиблі, які чекають, коли ми їх знайдемо»:

військовослужбовиця з Рені про роботу пошукової групи, написання віршів та обов'язок проживати моменти життя.

URL: <https://yug.today/viyskovosluzhbovytsia-z-reni-pro-robotu-poshukovoi-hrupy-napysannia-virshiv-ta-obov-iazok-prozhyvaty-momenty-zhyttia/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Воїн на позивний «Письменник»: пам'яті захисника з Одеси, який писав книгу з початку служби й до загибелі на фронті.

URL: <https://yug.today/voin-na-pozyvnyy-pysmennyk-pam-iaty-zakhysnyka-z-odesy-iakyy-pysav-knyhu-z-pochatku-sluzhby-y-do-zahybeli-na-fronti/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Морпіх одеської бригади, що провів у полоні два з половиною роки, розповів про умови утримання, російську пропаганду та повернення додому.

URL: <https://yug.today/morpikh-odeskoi-bryhady-shcho-proviv-u-poloni-dva-z-polovynoiu-roky-rozpoviv-pro-umovy-utrymannia-rosiysku-propahandu-ta-povernennia-dodomu/>. (Дата звернення 18.03.2025).

Назва: Родини полеглих захисників з громади на Одещині про відношення місцевої влади до увіковічення пам'яті Героїв на Алеї слави.

URL: <https://yug.today/rodyny-polehlykh-zakhysnykiv-z-gromady-odeskoi-oblasti-rozpovily-pro-vidnoshennia-mistsevoi-vlady-do-uvikovichennia-pam-iaty-heroiv-na-alei-slavy/> (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Після резонансу з Алесею слави у громаді на Одещині пообіцяли радитись з родинами полеглих захисників.

URL: <https://yug.today/pislia-skandalu-cherez-aleyu-slavy-u-hromadi-na-odeshchyni-poobitsialy-radytys-z-rodynamy-polehlykh-zakhysnykiv/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: У громаді на Одещині, де виник конфлікт через облаштування Алеї Слави, «забули» вшанувати шістьох Героїв.

URL: <https://yug.today/u-hromadi-na-odeshchyni-de-vynyk-konflikt-cherez-oblashtuvannia-alei-slavy-zabuly-vshanuvaty-shistokh-heroiv/> (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: «Коли народ не стає грудьми за своїх Героїв, він стає на коліна перед ворогом»: в Одесі тривають акції на підтримку безвісти зниклих та полонених захисників.

URL: <https://yug.today/koly-narod-ne-staie-hrudmy-za-svoikh-heroiv-vin-staie-na-kolina-pered-vorohom-v-odesi-tryvaiut-aktsii-na-pidtrymku-bezvisty-znyklykh-ta-polonenykh-zakhysnykiv/> (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Організаторка акцій в Одесі на підтримку безвісти зниклих і військовополонених про свій шлях, роль розголосу та ціну байдужості.

URL: <https://yug.today/orhanizatorka-aktsiy-v-odesi-na-pidtrymku-bezvisty-znyklykh-i-viyskovopolonenykh-pro-sviy-shliakh-rol-rozgholosu-ta-tsinu-bayduzhosti/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Вдома чекають двоє маленьких дітей: дружина полоненого захисника про понад 600 днів очікування, акції в Одесі та участь у громадській організації.

URL: <https://yug.today/vdoma-chekaiut-dvoie-malenkykh-ditey-druzhyna-polonenoho-zakhysnyka-pro-ponad-600-dniv-ochikuvannia-aktsii-v-odesi-ta-uchast-u-hromadskiy-orhanizatsii/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Ветеран з Одещини після повернення з полону допомагає дітям, співає для військових у шпиталях та бере участь у ветеранському клубі.

URL: <https://yug.today/veteran-z-odeshchyny-pislia-povernennia-z-polonu-dopomahaie-ditiam-spivaie-dlia-viyskovykh-u-shpytaliakh-ta-bere-uchast-u-veteranskomu-klubi/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Додаток Б

Назва: У Ренійській громаді встановили меморіальну дошку на честь льотчика Степана Чобану: яким був Герой України.

URL: <https://yug.today/u-reniyskiy-hromadi-vstanovyly-memorialnu-doshku-na-chest-lotchyka-stepanu-chobanu-iakym-buv-heroy-ukrainy/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Ренійці відзначили треті роковини початку повномасштабного вторгнення рф в Україну.

URL: <https://yug.today/reniytsi-vidznachyly-treti-rokovyny-pochatku-povnomasshtabnoho-vtorhnennia-rf-v-ukrainu/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Був життєрадісним та надійним: яким пам'ятатимуть загиблого Героя із Рені Івана Чеботаря його рідні та знайомі.

URL: <https://yug.today/yakym-pamyatatymut-zahybloho-heroya-iz-reni-ivana-chebotarya-yoho-ridni-ta-znayomi/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: Довга дорога додому захисника острова Зміїний Олександра Куртева.

URL: <https://yug.today/dovha-doroha-dodomu-zakhysnyka-ostrovu-zmiinyu-oleksandra-kurtieva/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

Назва: В Ізмаїлі вшанували пам'ять загиблих захисників України.

URL: <https://yug.today/v-izmaili-vshanuvaly-pam-iat-zahyblykh-zakhysnykiv-ukrainy-video/>. (Дата звернення: 18.03.2025).

V. АНОТАЦІЯ

Мийнова А. «ВИСВІТЛЕННЯ ЖИТТЄВИХ ІСТОРІЙ ВІЙСЬКОВИХ ТА ЇХНІХ РОДИН У РЕГІОНАЛЬНОМУ ВИДАННІ «ПІВДЕНЬ СЬОГОДНІ»

Ключові слова: війна, військові, воєнна агресія, полон, регіональні ЗМІ, родини, журналістські стандарти, етика журналістики, публікації, інформаційна війна, «Південь сьогодні».

У кваліфікаційній роботі розглядається висвітлення особистих історій, проблем та потреб військових та їхніх родин в контексті регіонального ЗМІ.

Основну увагу приділено дослідженню медіапрактик, які відображають складні історії військового шляху та полону, соціальної адаптації військових, а також історії та нагальні потреби їхніх родин.

Робота містить аналіз власних публікацій, опублікованих у регіональному виданні «Південь сьогодні», які розміщені рубриці «Війна росії проти України», де висвітлювалися теми, пов'язані з війною, а також аналіз матеріалів колег, які порушують актуальні проблеми та питання, що стосуються війни й вшанування пам'яті загиблих Героїв.

Крім того, вивчаються стандарти журналістської етики у висвітленні військових конфліктів, особливості проведення інтерв'ю з людьми, які зазнали психологічних або фізичних травм, а також репрезентації таких історій у ЗМІ.

ANNOTATION

Myinova A. «COVERAGE OF LIFE STORIES OF THE MILITARY AND THEIR FAMILIES IN THE REGIONAL EDITION «PIVDEN' SOGODNI».

Key words: war, military, military aggression, captivity, regional media, families, journalistic standards, journalistic ethics, publications, information warfare, «Pivden' сьогодні».

The qualification work examines the coverage of personal stories, problems and needs of military personnel and their families in the context of regional media.

The main focus is on the study of media practices that reflect the complex stories of military service and captivity, social adaptation of the military, as well as the history and urgent needs of their families.

The work contains an analysis of the author's own publications published in the regional edition «Pivden' сьогодні», which were placed in the section «Russia's War against Ukraine», covering topics related to the war, as well as an analysis of colleagues' materials that raise topical issues and questions related to the war and commemoration of the fallen Heroes.

In addition, they study the standards of journalistic ethics in covering military conflicts, the specifics of conducting interviews with people who have suffered psychological or physical trauma, and the representation of such stories in the media.